

КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ У ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ НАПЕРЕДОДНІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Озерський Ю.І., Ковальов В.О.

*Харківський національний технічний університет «Харківський
політехнічний інститут», Харків;*

Харківський національний університет радіоелектроніки, Харків

Захоплення Західної України Радянським Союзом згідно з таємними протоколами пакту Ріббентропа-Молотова від 23 серпня 1939 року, не зважаючи на будь-які суб'єктивні плани і наміри німецької і радянської сторін, привели до реального, незворотного процесу збирання українських земель в одну державну структуру. Це мало надзвичайно велике значення для майбутнього державного відродження української нації.

Приєднання Західної України до Радянської України супроводжувалось економічними, соціальними і культурними перетвореннями нової влади.

Культурна політика СРСР на західно-українських землях супроводжувалась активною українізацією, розширенням шкільної мережі, радянізацією вищої школи, реорганізацією закладів культури, уніфікацією і тотальним контролем за письменниками і їх творчістю, створенням творчих спілок письменників і художників, яким відводилась роль політичного цензора; наданням матеріальної допомоги найбільш авторитетним діячам науки і культури. Наслідком цих перетворень культура у західному регіоні України поступово втрачала свій національний зміст і регіональну специфіку, самобутність і привабливість.

Перенесення радянської системи охорони здоров'я на терени західно-українських земель створили умови для загальнодоступної лікарської допомоги населенню.

Радянські перетворення і, зокрема, у галузі культури напередодні Другої світової війни мали значний, але неоднозначний характер. Рішучі кроки до національної соборності, відкриті нові можливості бурхливого духовного розвитку перепліталися з такими негативами політичної радянської моделі як терор щодо ідейних суперників та інакодумців, масові депортації, обмеження демократії й насадження тоталітарних порядків практично у всіх сферах суспільного життя.

Все це спричинило неоднозначне відношення до «радянізації» з боку місцевого населення, якому пізніше прийшлося пройти через тяжкі випробування по самозбереженню під час Другої світової війни.